

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scriptvrae. De Ecclesia Catholica, Et Eivs Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

quod Lutherus accepit, idcirco vocationē Lutheri, & illorū doctorū primorū,
 quos dicas, mortuam, & vocationis potius cadaver esse dixisti; vt inde efficeret
 Quare tur-
 sus Antooi-
 tur, nec illos Pontificios habuisse, quod dare nō potuerunt. Sed rursus, quia me-
 fibi repu-
 tuebas, ne ex ista vocatioe Lutheri mortua effici videretur, defunisse Lutherum
 gnans Lu-
 therum cō-
 presbyterum esse, ac proinde nego, testimonio vestro ordinare potuisse, quia
 cedit fuisse presbyter fuisse: idcirco postquam hoc de cadavere vocationis dixisti
 presbyterū
 à Pontificis nihil de eō dixisses, rursus libenter accipis, quod damus, fuisse scilicet
 ordinatum. à Pontifice factum presbyterum. Sic enim aīs, quandoquide
 „ ipsi etiam assentientibus, primos huius ætatis ecclesiæ reforma-
 „ tores doctores habuisse illam successionem, & vocationē, quam
 „ Pontificij tantopere commendant. Confiteris igitur non fuisse mortuam
 vocationem Lutheri propter pontificias corruptiones, vt proximè dixeras. Re-
 cte sane dictum est, nihil esse mendacio inconstantius. Quia enim mentitus eras
 in cadavere vocationis tui Lazari, conscientiae testimonio conuictus, negasti
 rursus mortuam fuisse vocationem propter pontificias corruptiones, idq; testi-
 monio nostro probasti. Utinam idem in reliquis faceres, vt sententiam relata
 pertinacia mutares.

C A P V T VIII.

Sed veniam tandem ad disputationis tuae perorationē, quæ tota
 est ἀναχεφαλούσις (sic enim vocas) mendaciorum scilicet, duo,
 inquis, disputationis membra discussimus, nempe Roma-
 ni Pontificis principatum, & ordinariam ecclesiæ succe-
 sionem. Quod attinet ad Romanum pontificem, demonstrauimus
 eum non esse caput ecclesiæ, cùm id sibi Christus tanquam pro-
 prium vendicet. Vendicat quidem sibi Christus tanquam proprium, vt ipse
 Antonij sit ecclesia caput virtute propria, sed non disputatur de hoc capite, sed de ecclæ-
 sis men-
 diciorum. sias capite virtutis participat, quod Petrus fuit, & est hodiè successor eius. con-
 uicta sunt libro priore omnes cauillationes tuae, & præclusa omnia effugia, &
 probatum copiose, nihil à te allatum esse, nisi quod te magis, ac magis coarguit.
 Viderint lectores Pergis deinde: Petrum verò demonstrauimus nullū
 ius in reliquos Apostolos habuisse, nullumque in Ecclesia Ca-
 tholica principatum. Mendacium est hoc, nunquam demonstrasti, quod de-
 monstrasse dicas, & ego cauillationes tuas cōuici, & auctoritate scripturarum,
 & testimonijs etiam à te recitatib; principem Apostolorum & Ecclesiæ fuisse
 euidenter demonstravi. Videamus quæ sequuntur, plena diffidentia, & tituba-
 ionis. Conscientia enim propria conuictus, nesciens in quo queas consistere, in
 omnem partem te reuoluīs, vt anguis. postquam enim dixisti te demonstrasse,

non

non habuisse Petrum principatum Ecclesiae, quia metuis, ne id sustinere possis,
addis, et si habuisset, ad successorem transmittere non potuisse. Hoc mendacium est, nunquam hoc probasti, contra verum demonstravi ipse ex scripturis, & antiquorum testimonij, transmisso. Hic rursus, quia conscientia tua arguit, addis aliam concessionem, et si potuisset, inquis, transmittere, non ad Romanum potius Pontificem, quam ad Antiochieropolitanum, aut alium quemvis earum ecclesias aliquando Petrus docuit. Hoc est aliud mendacium eius. In loco suo in priore libro reuictum auctoritate etiam synodi Nicene, quam Antonius testimoniū citauit, ut testimonium contra ipsum diceret, ut sapientia solet. Hic etiam cum se labare sentiat Antonius, ne causa prorsus cadere videatur, aliud effugium parat, et si ad Romanum potius Petrus transmittere potuisset, scilicet principatum, non propterea ad Pontifices, cum neque Romana Ecclesiae Episcopi, nec Episcoporum Romanorum veri successores sint, immo nec Episcopi quidem. Huc erupit tandem, & euasit Antonius, ut ecclesiam clericorum sive ordinatorum in mundo esse neget prater illam, quae ex Luthero ante annos prope 60. nata est. Si enim Episcopi Romana Ecclesiae non sunt Episcopi, sequitur, ut neque presbyteri sint presbyteri, neque diaconi diaconi. quod si non sunt ministri Ecclesie, & quibus ecclesiastica gerantur, & administrantur, nusquam est, nisi in Germania altare, de quo Apostolus dicit, Habemus altare, de quo edere non habent potestatem, qui tabernaculo deseruunt. Altare enim, ut non potest esse sine sacrificio, ita non potest esse sine sacerdote. Falsa igitur est prophetia Malachiae, Ab ortu solis usque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatione mundum, sive sacrificium mundum, ut est apud LXX. quod diuinè congruit cum altari, quod dixit Paulus. Duxit enim, quod sacrificium significat, refertur ad altare, quod Graece dicitur θυσία, quasi dicas, sacrificatorium, quod sine sacrificio intelligi non potest, est enim ex numero τρισεπτην. Elige igitur utrum malis, prophetiam Malachiae falsam esse, an Episcopos Ecclesiae Romanae Episcopos esse. utrumque enim verum esse non patieris, si tibi coges. Videte Confessionistae, videte quomodo patronus vester causam vestram defendat, ut cogatur vel prophetiam negare, vel vos decipere: prophetiam non negabit, vos igitur decipit, & episcopi Ecclesiae Romani episcopi sunt; & eorum successio visibilis via regia ordinatione legitima successio est, que nec interrupta unquam fuit, nec interrupi potest; quia tam vera est Malachiae prophetia de sacrificio, & altari mensa viroq; enim nomine viatur Apostolus in eadem re) & de sacerdotio futuro ab ortu solis usque ad occasum, & tam non potuit unquam veritas esse.

Quorsum euasit Antonius, ut neque presbyteri sint presbyteri, neque diaconi diaconi. esse clericorum ordinatorum in mundo universo, nisi in Germania.

Quod cogatur Antonius confiteri vel falsam esse prophetiam spiritus sancti vel se decipere Confessionistas, & successionem episcoporum Ecclesie Romanae, verum ac legitimam.

eius

Quomodo
testimoniū
Antonij eo.
lenda est ei
successio E-
piscoporum
ecclesiæ Ro-
manæ, nisi
prophetiam
Malachia
negare ma-
lit.

eius interrumpi, quam verum est, & interrumpi nunquam potuit, quin verum
esset, quod Apostolus ad prædicationem Apostolorum ex propheta transtulit,
In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Ti-
bi igitur vel testimonio tuo, nisi prophetiam negare malis, colenda est hac E-
piscoporū Ecclesia Romanae successio, qua ab ortu vsg, ad occasum, id est,
ad fines orbis terra propagata est. Sic enim scripsisti, quantum verò spe
ad successionem, hanc distinctionem adhibuimus, ut qu
dem steterit, & conspicuus fuerit ordo legitimus Eccle
nobis colenda sit visibilis, & ordinaria pastorum successio
nunc, et ordo legitimus Ecclesia necessarius ad ordinariā successionem pastori
id est, Episcoporum, & presbyterorum semper fuit, & nunquam interrumpi
potuit, neque potest, igitur semper vobis colenda est ordinaria successio pasto-
rum. Probaui quod sumpsi testimonio propheticō. Si enim interrumpi vñquam
potuisset ordo legitimus ecclesia, necessarius ad ordinariā successionem Epi-
scoporum, qui ceteros ministros in Ecclesia ordinant, interrumpi potuisset ve-
ritas propheticī sermonis Malachia de sacrificio mundo per sacerdotes offeren-
do ab ortu vsg, ad occasum; quod nescio an concedere audebis, ne eo recordia,
& impietatis procedas, vt prophetas neges. Perpetua igitur continuatio sacri-
ficij, & altaris, perpetuā continuationem successionis sacerdotum secum neces-
sario inducit, vt alterum ab altero diuelli non posse, quin vñstrung, tibi vel con-
cedendum vel negandum sit. Si in his calumniari volueris, necesse erit tibi, vt
ab his, quæ sunt evidenter vera, disputationem ad ea, quæ sunt evidenter falsa,
perducas. hac enim est natura cauillationis, vt Julianus Iuris consultus te do-
cuit. Pergu perorare repetitionem. At illo ipso ordine interrupto, &
collapso, diximus Deum præter ordinem, vel potius præter mo-
rem solitum, quando, & quibus modis voluerit, verum, ac legiti-
mum ordinem ecclesiæ instaurare per eos, quos ad illud opus in-
peruestigabili consilio delegerit, & excitarit. Propriè hic locutus es:
diximus, inquis, ita est, dixisti tantum, & non probasti, vt faciebat Parmentia-
nus Donatista, quod millies illi obijcit Augustinus, & millies item tibi obijcien-
dum est. Ego verò dixi, & probavi, illum ipsum ordinem nunquam interru-
ptum esse, nec interrumpi posse; & tuos doctores, quos diabolus, & spiritus su-
perbia excitauit, nō instaurasse ordinem Ecclesia, sed delevisse, & sacrilegium
schismatis fecisse, quod Augustinus Parmentiano Donatista respondens, omne
scelus, inquit, supergraditur. Ais præterea: atque ostendimus non ad
coetus visibiles, & ad particulares Ecclesias, sed ad electorum Ca-
tholicam Ecclesiam promissionem de perpetuo statu pertinere.
Ecclesiam istam electorum inuisibilem, quam singis miser, vt hoc veluti phan-
tasmate

testimoniis illud as, & tu, velut nube quadam tectus, tutus esse videaris, ita i-
 ipsiis testimonijs scripturæ sanctæ à te recitatis, tam evidenter coargui, ut spe-
 nibil tibi ne ad cauillandum quidem relicum esse. Quin etiam addi-
 cens facere Turrianum, & omnes eius commilitones,
 nos planè esse omni successione destitutos, quan-
 nstat, ipsis etiam assentientibus, primos huius ætatis
 matæ doctores habuisse illam successionem, & vo-
 ij tantopore commendant. quo loco re-
 i Tertiani περὶ χειροτονίας, quam ad solos Epi-
 το, & ordinationes ab ijs solis faciendas esse contra
 Dei verbum affirmabat. Tu ex eo solum probas, Lutherum
 am ordinare potuisse, & ex eius ordinatione profectam esse successio-
 vestrorum ministrorum, quod in scriptura, qui erant Episcopi, aliquando
 vocantur presbyteri; & qui presbyteri, aliquando Episcopi; ex quo essetum
 esse putas, aqualem esse episcopū presbytero: nullum aliud argumentum aqua-
 litatis eorum tibi suppetit. itaque in sola communitate vocabuli episcopi, &
 presbyteri, ius ordinandi, quod Luthero tribuis, nititur: ego verd, quia prius
 fuerunt res, quam earum vocabula, ex natura ipsarum rerum, id est, ipsorum
 charismatum ordinis siue gradus Episcopi, & ordinis presbyteri, differentiam
 vo- bu'orum probau, quæ licet inter se postea non sine ratione vicissim com-
 municentur, non lèdunt differentiam rerum, quibus imposita sunt. Probaui
 etiam, maiorem esse Episcopum presbytero, testimonij eorum, quos tu testes
 citasti, Hieronymum dico, Ambrosium, & Augustinum, qui tres non semel, &
 iterum, sed sepius testimoniū in te dixerunt; & ex eis Augustinus hæresim esse
 testatus est, &quare episcopum presbytero. Probaui etiā auctoritate scripture,
 fieri ordinationes, non à presbytero, sed ab Episcopo ab episcopis ordinato se-
 cundum canonem Apostolorum, & Synodi Nicene ad exemplum Timothei,
 & Pauli, atque Barnabæ. Idem probaui testimonio consuetudinis omnium
 cuncti orbis Ecclesiarum, quæ consuetudo, vt ait Tertullianus in libro de coro-
 na militum, ius testis est Apostolicæ traditionis. Probaui hanc consuetudinem
 non solum in traditione, sed in scriptura nit. Quare cum omnia contra
 testent, & in vestras laicas ordinationes clament Apostolica traditio, scriptu-
 ra, consuetudo Ecclesiarum, testimonia veterum patrum, restat, vt nullam suc-
 cessionem habeatis, & meri ac puri laici sint ministri vestri, nullumque sacra-
 mentum, praterquam baptismum, quem, cum necesse est, laicus ministrare po-
 test, & prater matrimonium, et si vos sacramentum esse negatis. Pro Eucha-
 ristia enim ἀχειρίσια habetis, & pro sacramento corporis Christi paneon cibæ

rium, non à sacerdote benedicium, & consecratum, sed à p̄fatore confectum.
Multo itaque verius, & aptius dicit Dominus vestris ministris, qui, cùm
alioqui luci, sacerdotes tamen se faciunt, quām dicebat illis malis sacer-
bus Leuiticis alioqui sacerdotibus apud Malachiam: Maledicim
nibus vestris, & maledicā illis, quoniam non posuistis super
nes, quibus minatur hic maledictionem, vocat propheta siue
est illa, quā pro ministerio sacerdotali alioqui negligenter

rebantur illis sacerdotibus, quā lex vocalē cap*ta*

minabatur maledictionem, quanto maiorem minar-

laici ἀχειρόνυτοι, vel potius ἀντοχειρόνυτοι, id est, pu-

potius à se ipsis ordinati, populis prebent? & paulò post, propter

inquit, dedivos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sic u-

nales vias meas. Quid esse potest contemptibilius, & abiectius, quam

esse anathema omnibus Ecclesijs Dei, & omnibus populis fidelium, & cum

nullis Ecclesijs per cunctum orbem communionem habere. Aperiāt Dominus

oculos interiores, vt videatis, ubi sitis, & inclinet corda vestra, vt deprecem-
ni vultum Dei, sicut est in eodem propheta, vt misereatur vestri; de manu e-
nimi vestra factum est hoc; si quomodo suscipiat facies vestras. Sed, vt huic li-

*Peroratio
responsoris
verbis Au-
gustini.*

rum finem imponam, perorabo hanc meam responsionem verbis beati Augu-
stini in Donatistis in procēcio libri secundi contra Parmenianum. Quide-
nū lucidius promissis Dei, quā temporibus nostris exhibuit, quoā ambo

rum millia prænunciavit, in semine Abrāha, quod es Christus, benedictio-

nem omnes gentes habituras? Et quid tenebrosius præsumptionibus hominum,

qui propter temerē obiecta, & nunquam probata criminat traditorum, (qua-

si vera essent, nunquam Deo præiudicarent, quominus, quā promisit, imple-

ret) perisse dicunt Christianum nomen de tot gentibus in orbe terrarum, & in

sola Afica remansisse? & hanc præsumptionem suam lucem dicunt; prouis-

sa verō Dei, iam ipso effectu rerum illuminata, mendaciorum tenebris operi-

familia, qua re contendunt Tale est, quod tu Antoni nunc facis, qui propter Pontificias cor-

facit & dicit Antonius ruptiones temerē præsumptas, & non probatas, quā etiam, si vera essent, non

ijs, quā Do. præiudicarent, de tot gentibus in orbe terrarum clerros perisse dicis, cū Episcopos

Ecclesia Romana, Episcopos negas esse, siue hoc de omnibus alijs Episcopis dicis, quos tu Pontificios vocare soles, quod Pontifici adhæreant, & ab eo

coram electio, & ordinatio confirmetur: siue de ipsis Episcopis, qui in Aposto-

lica sede succedunt beato Petro, à quo, sicut ait sanctus Anacletus, sacerdotia-

lis cap*ta* ordo, quia ipsi primo Pontificatus in Ecclesia Dei datus est, dicente

Domino ad eum, tu es Petrus, & quā sequuntur: Cleros, inquam, de omni-

bus gen-

SADELEM DE ENSIO. LIB. II.

251

*bis genibus in orbe terrarum perisse dicis, cum Dominus per predicationem
sotorum per cunctum orbem impleuerit, quod ante millia annorum pra-
auit per prophetam Malachiam, offerendum esse sacrificium mundum
solis usque ad occasionem, quod sine Episcopis, vel presbyteris ab
is ordinatis fieri non potest. Et hanc presumptionem
as, & lucem prophetice verita-
resumptionis tuae cœca
operire studes.*

Dicitur Bessu Paderb. 1652.

